

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/122/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415208493
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1415208493.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej vo veci žalobcu: Advokátska kancelária B.. Q. W., A.. A. P..U., T.: XX XXX XXX, so sídlom Niťová 3, Bratislava, proti žalovanej: Z. I., G.. X.X.XXXX, E. K. K. X, K., v zast. JUDr. Anna Ščepková, advokátka so sídlom: Saratovská 2/A, Bratislava, o zaplatenie 6.506,61 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, 18C/184/2015-196 zo dňa 01.07.2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 491, § 724, § 725, § 727, 728, § 730 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.6.2015 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 6.506,61 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 25.11.2012 do zaplatenia vrátane náhrady trov konania titulom dlžnej istiny za úkony právnej pomoci poskytnuté žalobcom žalovanej v sporoch vedených na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C 240/2009 a sp. zn. 8C 41/2009.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: výpis z Obchodného registra, úradný záznam zo dňa 9.12.2011, odovzdávací protokol zo dňa 9.11.2012, vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zo dňa 9.11.2012, zmluva o právnej pomoci zo dňa 5.8.2010, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 7C/240/2009-1072 zo dňa 13.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/99/2018-1668 zo dňa 11.12.2019, výzva na zaplatenie trov právneho zastúpenia zo dňa 8.1.2013 a vyjadrenia strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav

4. Z výpisu z Obchodného registra súd zistil, že žalobca je ako právnická osoba zapísaný v Obchodnom registri pod obchodným menom Advokátska kancelária B.. Q. W., A.. A. P..U.. s predmetom činnosti poskytovanie právnych služieb.

5. Z úradného záznamu zo dňa 9.12.2011 vyplýva, že tento úradný záznam bol vyhotovený v advokátskej kancelárii u žalobcu, v ktorom je uvedené, že žalovaná sa zúčastnila právnej konzultácie v sídle advokátskej kancelárie v právnej veci vyporiadania BSM, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV, pričom tento úradný záznam vlastnoručne podpísala.

6. Z odovzdávacieho protokolu zo dňa 9.11.2012 vyplýva, že žalobca odovzdal žalovanej dokumenty týkajúce sa konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C 240/2009 a 8C 41/2009. Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia zo dňa 9.11.2012 (č.1) vyplýva, že za zastupovanie v konaní

vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C 240/2009 žalobca vyčíslil žalovanej trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. nasledovne: prevzatie a príprava dňa 5.8.2010 vo výške 1.256,39 €, preštudovanie spisu dňa 17.8.2010 vo výške 1.256,39 €, účasť na hl. pojednávaní dňa 14.4.2011 vo výške 1.256,39 €, konzultácie s klientom dňa 9.12.2011 vo výške 1.256,39 €, účasť na hl. pojednávaní dňa 12.12.2011 vo výške 1.256,39 €, režijný paušál 2 x 7,21 €, režijný paušál 3 x 7,41 €; všetko spolu 6.318,60 €. Vyčíslená suma trov právneho zastúpenia bola splatná dňa 24.11.2012. Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia zo dňa 9.11.2012 (č.2) vyplýva, že za zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8C 41/2009 žalobca vyčíslil žalovanej trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. nasledovne: prevzatie a príprava dňa 5.8.2010 vo výške 55,46 €, preštudovanie spisu dňa 17.8.2010 vo výške 55,46 €, odvolanie proti rozsudku dňa 18.8.2010 vo výške 55,46 €, režijný paušál 3 x 7,21 €; všetko spolu 188,01 €. Vyčíslená suma trov právneho zastúpenia bola splatná dňa 24.11.2012. Zmluva o právnej pomoci zo dňa 5.8.2010 bola uzatvorená podľa § 724-732 OZ, zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, medzi žalovanou ako objednávateľkou a žalobcom ako poskytovateľom. Predmetom zmluvy, upravenom v čl. II Zmluvy, bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej právnu pomoc, služby, zastupovanie a poradenstvo vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C 240/2009 a sp. zn. 8C 41/2009. Podľa čl. IV. Zmluvy sa žalovaná zaviazala za právnu pomoc špecifikovanú v čl. II zmluvy zaplatiť žalobcovi podielovú odmenu vo výške 20% z hodnoty podielu žalovanej v rámci vyporiadania BSM. Odmena bola splatná do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku v predmetnej veci alebo do 10 dní odo dňa uzavretia dohody o vyporiadaní BSM alebo do 10 dní od ukončenia zastupovania v predmetnej veci, na účet žalobcu na základe vystavenej faktúry; tým nie je dotknuté právo žalobcu na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú - na dobu potrebnú na ukončenie veci.

7. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 7C/240/2009-1072 zo dňa 13.11.2017 bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (žalovanej a manžela M. I.), pričom z odseku 46. odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že hodnota masy BSM prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného manžela bola 557.444,82 € a hodnota masy BSM prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne (tu žalovanej) bola 347.319,90 €. Súd ustálil, že podiely oboch manželov sú rovnaké a preto výšku vyrovnacieho podielu určil sumou 105.062,46 € ($557.444,82 \text{ €} - 347.319,90 \text{ €} = 210.124,92 \text{ €}$ a z toho 50%).

8. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/99/2018-1668 zo dňa 11.12.2019 odvolací súd zmenil vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom z odseku 21. odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že do BSM žalobkyne a pôvodného žalovaného patria veci v hodnote spolu 885.493,26 eur. Do výlučného vlastníctva žalobkyne pripadli veci v hodnote 347.957,91 eur (347.319,90 eur podľa napadnutého rozsudku + 638,01 eur, čo je zostatok na účte žalobkyne vo VÚB, a. s.). Do dedičstva po pôvodnom žalovanom pripadli veci v hodnote 537.535,35 eur (nehnutelnosti 493.180,71 eur + bytové zariadenie 10.689,40 eur + elektronické zariadenia 2.029 eur + motorové vozidlá 14.858 eur + umelecké diela 2.080 eur + okrasné dreviny 9.166,32 eur + finančné prostriedky na účte vo VÚB, a. s. 5.531,92 eur = 537.535,35 eur). Celkovo teda do masy BSM patria veci v hodnote 885.493,26 eur a podiel žalobkyne a pôvodného žalovaného teda predstavuje sumu po 442.746,63 eur ($885.493,26 : 2 = 442.746,63 \text{ eur}$). Do výlučného vlastníctva žalobkyne boli prikázané veci v hodnote 347.957,91 eur a preto do dedičstva po pôvodnom žalovanom pripadá jej pohľadávka vo výške 94.788,72 eur z titulu vyrovnania podielov ($442.746,63 - 347.957,91 = 94.788,72 \text{ eur}$). Po uhradení tejto pohľadávky žalobkyne sa dosiahne rovnosť podielov ($537.535,35 - 94.788,72 = 442.746,63 \text{ eur}$; $347.957,91 + 94.788,72 = 442.746,63 \text{ eur}$).

9. Výzvou na zaplatenie trov právneho zastúpenia zo dňa 8.1.2013 vyzval žalobca žalovanú na uhradenie trov právneho zastúpenia na základe vyčíslení, ktoré jej boli zaslané 9.11.2012 a splatné sa stali dňa 24.11.2012 za zastupovanie vo veciach vedených na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8C 41/2009 a sp. zn. 7C 240/2009 a to do 20.1.2013.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 5.8.2010 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o právnej pomoci medzi žalovanou ako objednávateľkou a žalobcom ako poskytovateľom, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej právnu pomoc, služby, zastupovanie a poradenstvo vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C 240/2009 a sp. zn. 8C 41/2009 (čl. II

Zmluvy.) Podľa čl. IV. Zmluvy sa žalovaná zaviazala za právnu pomoc špecifikovanú v čl. II zmluvy, zaplatiť žalobcovi podielovú odmenu vo výške 20% z hodnoty podielu žalovanej v rámci vyporiadania BSM. Odmena bola splatná do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku v predmetnej veci alebo do 10 dní odo dňa uzavretia dohody o vyporiadaní BSM alebo do 10 dní od ukončenia zastupovania v predmetnej veci, na účet žalobcu na základe vystavenej faktúry. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú - na dobu potrebnú na ukončenie veci. Žalovaná sa zúčastnila právnej konzultácie v sídle advokátskej kancelárie, o čom bol dňa 9.12.2011 spísaný úradný záznam, ktorý žalovaná vlastnoručne podpísala. Podľa nesporných tvrdení strán sporu, žalovaná dňa 6.11.2012 vypovedala žalobcovi plnú moc na zastupovanie v predmetných právnych veciach a následne žalobca dňa 9.11.2012 odovzdávacím protokolom odovzdal žalovanej dokumenty týkajúce sa konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C 240/2009 a 8C 41/2009. Žalobca následne vyúčtovaniaми č. 1 a č. 2 zo dňa 9.11.2012 vyčíslil žalovanej trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. za úkony vykonané v konaniach sp. zn. 7C 240/2009 vo výške 6.318,60 € a sp. zn. 8C 41/2009 vo výške 188,01 €. Žalobca v priebehu konania upresnil, že nakoľko bola v zmluve dohodnutá podielová odmena 20% z hodnoty podielu žalovanej v rámci vyporiadania BSM, na začiatku konania nebolo možné s určitosťou a presnosťou zistiť hodnotu sporu a keďže k ukončeniu právneho zastupovania došlo v priebehu konania, žalobca mal jedinou možnosť ako si vyčísliť trovy právneho zastúpenia do dňa vypovedania plnej moci, a to postupom podľa § 9 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vyčíslením tarifnej odmeny.

11. Z ustálenej judikatúry, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo 7/2010 zo dňa 5.5.2010, na ktorý vo svojich podaniach poukázala žalovaná, vyplýva, že „v prípade skončenia zmluvného vzťahu odvolaním plnomocenstva skôr, ako dôjde k výsledku v zastupovanej veci, v prípade dohodnutej paušálnej a podielovej odmeny, nepatrí žalobcovi tarifná odmena“. Na základe uvedených skutočností a vykonaného dokazovania tak súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. Súd v prvom rade vychádzal z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a zároveň mal za to, že žalobca si nesprávne uplatnil tarifnú odmenu, keďže podľa § 1 ods. 2 vyhlášky, sa podľa tarifnej odmeny postupuje len ak k dohode o určení odmeny nedôjde, avšak v danom prípade medzi stranami sporu došlo k dohode o podielovej odmene, kedy sa žalovaná zaviazala za právnu pomoc špecifikovanú v čl. II zmluvy zaplatiť žalobcovi podielovú odmenu vo výške 20% z hodnoty podielu žalovanej v rámci vyporiadania BSM (nebola teda dohodnutá tarifná odmena). Nakoľko však medzičasom došlo k odvolaniu plnomocenstva, zaniklo tak zmluvné zastúpenie a tým aj samotná Zmluva o právnej pomoci. Je preto nesprávne tvrdenie žalobcu, že mu patrí tarifná odmena tak, ako si ju sám vyčíslil, keďže k ukončeniu právneho zastupovania došlo v priebehu konania bez známeho výsledku v zastupovanej veci.

12. Čo sa týka tvrdenia žalovanej, že žalobca až v podaní doručenom súdu dňa 28.12.2015 skutkovo vymedzil, že si uplatňuje nárok na zaplatenie odmeny na základe Zmluvy o právnej pomoci zo dňa 5.8.2010 a že si ju vyčíslil ako odmenu tarifnú, má toto podanie žalobcu podľa názoru žalovanej charakter podstatného doplnenia rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe a ide o zmenu žaloby v zmysle § 95 O. s. p. resp. § 140 C. s. p., súd uvádza, že skutočnosti vyplývajúce z predmetného podania žalobcu považoval podľa obsahu len za upresnenie, špecifikáciu a doplnenie žaloby, a preto nemal za to, že išlo o zmenu žaloby, o ktorej prípustnosti by bolo potrebné rozhodnúť postupom podľa § 142 C. s. p. V súvislosti s uvedeným, ďalej žalovaná uviedla, že zmena žaloby tak bola podaná na súd 28.12.2015, teda zjavne po uplynutí troch rokov odo dňa, keď si mohol žalobca voči žalovanej prvýkrát uplatniť právo na zaplatenie odmeny, ak by ho aj mal (najneskôr 9.11.2012), a preto vzniesla námietku premlčania práva žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy. K vznesenej námietke premlčania súd v stručnosti poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti a to jednak, že mal za to, že nešlo o zmenu žaloby a najmä súd mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie tarifnej odmeny, a preto sa súd dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania už ďalej bližšie nezaoberal. Žalovaná taktiež v priebehu konania žiadala, aby súd v zmysle § 153 C.s. p. neprihliadol na listinný dôkaz - Zmluvu o právnej pomoci, ako na dôkaz oneskorene uplatnený, na čo však súd uviedol, že na uvedený listinný dôkaz bude prihliadať a tento aj vykonal, nakoľko žalovaná, ako zmluvná strana, mala Zmluvu k dispozícii a preto nešlo o taký „nový“ dôkaz, o ktorom by nemala protistrana vedomosť.

13. Súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05). Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať tak

odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (rozhodnutie ÚS SR sp.zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).Súd zdôrazňuje, že v danom prípade ide o civilné sporové konanie, ktoré kladie dôraz na kontradiktórnosť posilnenú účinnosťou novej procesnej úpravy, kedy dôkazné bremeno ohľadne tvrdených skutočností zaťažuje tú stranu sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, súd za stranu nevyhľadáva dôkazy, a v zásade ani nevykonáva dôkazy nad mieru procesných návrhov strán sporu. Dôkazné bremeno spočíva v splnení dôkaznej povinnosti v tom smere, že strana označí dôkazy, resp. predloží dôkazné prostriedky na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Strana sporu, ktorá neoznačí dôkazné prostriedky a tým nepreukáže pravdivosť tvrdení, neunesie dôkazné bremeno a musí znášať nepriaznivé následky dôkaznej povinnosti.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností a vykonaného dokazovania tak súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, pretože v konaní nebolo preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie žalovanej istiny predstavujúcej tarifnú odmenu uplatnenú a vyčíslenú žalobcom za zastupovanie žalovanej v právnych veciach vedených na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C 240/2009 a sp. zn. 8C 41/2009, keďže podľa Zmluvy o právnej pomoci bola dohodnutá podielová odmena vo výške 20% z hodnoty podielu žalovanej v rámci vyporiadania BSM a k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo nesporne odvolaním plnomocenstva skôr, než došlo k výsledku v zastupovanej veci. Uvedený právny názor bol už vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo 7/2010 zo dňa 5.5.2010. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na to, že súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalovanej, ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalobcovi.

16. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a jeho žalobe vyhovel. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP a ďalej tým, že Žalobca uvádza, že žalobou doručenu súdu dňa 26.06.2015 si uplatnil nárok zaplatenie sumy vo výške 6 506,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 25.11.2012 do zaplatenia, ktorá predstavuje nárok žalobcu na zaplatenie odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytnuté žalobkyni na základe Zmluvy o právnej pomoci uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 05.08.2010 (ďalej len „Zmluva opravnej pomoci“) za zastupovanie žalovanej v sporoch vedených na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C/240/2009 a sp. zn. 8C/41/2009. Súd prvej inštancie Rozsudkom nárok žalobcu v celom rozsahu zamietol. Svoje zamietavé rozhodnutie predovšetkým odôvodnil v bode 39 Rozsudku právnym názorom obsiahnutým v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Obdo 7/2010, z 5. mája 2010. V súvislosti s ustálenou judikatúrou žalobca poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 6. marca 2017, sp. zn. 3 Cdo 6/2017. Zároveň žalobca poukazuje na to, že: „S prihliadnutím na čl. 3 C. s. p. do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. októbra 2017 6 Cdo/129/2017). prípade predmetného rozhodnutia sa podľa názoru žalobcu nejedná o ustálenú judikatúru, resp. ustálenú rozhodovaciu prax. Žalobca zároveň udáva, že v predmetnom rozhodnutí sp. zn. 1 Obdo 7/2010, riešil Najvyšší súd úplne inú skutkovú situáciu, kedy účastníci (klient a advokát) mali vo svojej v zmluve o poskytnutí právnych služieb dojednanú aj paušálnu aj podielovú odmenu podľa ust. § 5 písm. a) Vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. a žalovaný dohodnutú paušálnu odmenu vo výške 100 000 Sk aj uhradil. Čo znamená, že advokát dostal za svoje služby zaplatenú odmenu vo výške dohodnutej zmluvnej odmeny. V posudzovanom (mojom) prípade však žalobca ako advokát mal dojednanú so žalovanou v Zmluve o právnej pomoci výlučne podielovú odmenu, a to v čl. IV. ods. 1. Zmluvy o právnej pomoci tak, že „Objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť poskytovateľovi za právnu pomoc špecifikovanú v čl. II tejto zmluvy zaplatiť poskytovateľovi podielovú odmenu vo výške 20% z hodnoty majetku priznaného príslušným súdom alebo písomnou dohodou v rámci vyporiadania I3SM medzi objednávateľom (žalovanou) a bývalým manželom, pričom hodnota majetku bude stanovená na základe znaleckého posudku. “V tomto smere žalobca poukazuje aj na čl. IV. ods. 3 Zmluvy o právnej pomoci uzatvorenej so žalovanou: „Tým nie je dotknuté právo

poskytovateľa (žalobcu) na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v zmysle Vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb“ Žalobca má za to, že už len z uvedeného zmluvného ustanovenia je bez ďalšieho zrejme, že pokiaľ by došlo k predčasnému ukončeniu zastupovania a tým k situácii, že nevznikne žalobcovi nárok na podielovú odmenu napr. na základe právneho úkonu žalovanej, má žalobca nárok na tarifnú odmenu podľa ust. § 9 Vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, tak ako si ju v tomto konaní aj uplatnil. Rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu nastala taká situácia, že žalobca ako advokát nedostal za poskytnuté služby, t.j. úkony právnej pomoci vykonané pre žalovanú ako klientku nijakú odmenu. Žalobca má za to, že uplatnená odmena za poskytnuté služby mu mala byť priznaná, nakoľko žalovanej ako klientke svoje advokátske služby poskytol a vykonal všetky právne úkony právnej pomoci tak ako si ich vyčíslil vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia zo dňa 09.11.2012 a vyfakturoval faktúrou splatnou dňa 24.11.2021. Zároveň má žalobca za to, že si žalovanú sumu uplatnil správne ako tarifnú odmenu podľa ust. § 9 a nasl. Vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z., aj keď v zmysle zásady „iura novit euria“ je právna kvalifikácia úlohou súdu. Žalobca upozorňuje na to, že takáto situácia, t.j. názor súdu prvej inštancie nekorešponduje s odborným názorom podľa ktorého: „Advokátska tarifa nepredpokladá situáciu, keď je zastupovanie za podielovú odmenu ukončené skôr a advokát neposkytuje klientovi právne služby až do skončenia konania. Vo všeobecnosti nemožno konštatovať, že v takomto prípade advokátovi nárok na odmenu nevzniká, resp. že mu vznikne iba nárok na náhradu hotových výdavkov podľa § 8 ods. 3 AT. V súlade s § 24 ods. 1 Zo A poskytuje advokát právne služby zásadne za odmenu. Predčasné ukončenie zmluvy o poskytovaní právnych služieb, resp. dohody o podielovej odmene, prípadne odvolanie alebo vypovedanie procesného plnomocenstva, nemôže mať za následok bezodplatnosť preukázateľne poskytnutých právnych služieb. To korešponduje aj so znením § 732 OZ a § 574 ods. 4 OBZ. Advokátom poskytnuté právne služby môžu ostať nepokryté odmenou výlučne vtedy, ak advokát klienta zastupoval až do skončenia konania a nedosiahol ani čiastočný úspech vo veci (§ 8 ods. 3 AT). Túto alternatívu môže a musí advokát predpokladať pri uzatváraní dohody o podielovej odmene a do zmluvného vzťahu s klientom vstupuje s danou mierou rizika.“ „Keďže úspech klienta v konaní je pri podielovej odmene *conditio sine qua non*, predčasné skončenie právneho zastúpenia má za následok, že podmienky na vznik nároku na podielovú odmenu nie sú splnené. Advokát objektívne nie je spôsobilý ovplyvniť procesný úspech svojho bývalého klienta. Právna úprava odmeňovania advokátov za poskytnuté právne služby nevytvára v tomto prípade priestor na uplatnenie iného druhu zmluvnej odmene. Za daných okolností je dôvodná subsidiárna aplikácia ustanovení o tarifnej odmene v zmysle §10 a nasl. AT, pokiaľ z dohody medzi advokátom a klientom nevyplýva iný spôsob vysporiadania. Výška odmene sa určí na základe tarifnej hodnoty veci a podľa počtu jednotlivých úkonov právnej služby, ktoré boli v záujme klienta uskutočnené pred skončením zastúpenia, ako keby k uzatvoreniu pôvodnej dohody o podielovej odmene nedošlo (§ 1 ods. 2 AT). Vzhľadom na špecifiká *pactum de quota litis* je potrebné dbať na to, aby predčasné ukončenie dohody o podielovej odmene nebolo špekulatívne zneužívané v prospech niektorej zo zmluvných strán. Pokiaľ takáto situácia nastane, bude v prípadnom spore medzi advokátom a klientom nevyhnutné dôsledne posúdiť skutkový a právny stav aj z hľadiska ustanovení § 3 ods. 1 OZ, § 265 OBZ a § 2 i. j. OSP. Žalobca uvádza, že v prejednávanej veci došlo k odvolaniu plnej moci zo strany žalovanej, a to dňa 06.11.2012. Opätovne žalobca uvádza, že zo strany žalovanej nedošlo k nijakej úhrade v prospech žalobcu za poskytnuté právne služby vykonané pri zastupovaní žalovanej. Súd prvej inštancie absolútne opomenul túto skutočnosť a v plnom rozsahu zamietol žalobu, čím nastala situácia, ktorá nekorešponduje ani s právnym názorom odbornej verejnosti a ani s rozhodnutím pod sp. zn. 1 Obdo 7/2010. Je tak zrejme, že súd prvej inštancie nerozhodol právne správne. Takýmto právnym názorom súdu prvej inštancie sa podľa názoru žalobcu, ktorý je zhodný s právnym názorom odbornej verejnosti, zároveň otvárajú dvere pre špekulatívne konanie klientov, ktorý pri dojednanej podielovej odmene môžu konať tak, že vypovedajú plnú moc advokátovi krátko pred skončením sporu. resp. vymenia viacerých advokátov, ktorým za ich služby nebudú uhrádzať. Žalobca opätovne uvádza, že v prípade dojednanej podielovej odmene za okolností, keď došlo zo strany žalovanej k predčasnemu ukončeniu zastupovania na základe Zmluvy o právnej pomoci, má žalobca nárok na odmenu za poskytnuté služby. Takýto názor je totožný aj s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v Náleze pod sp. zn. I. ÚS 407/2008, z 30. júna 2010. Je tak zrejme, že názor žalobcu, že v prípade rozhodnutia sp. zn. sp. zn. 1 Obdo 7/2010 sa nejedná o ustálenú rozhodovaciu prax, je správny. Jedná sa možno o ojedinelé rozhodnutie, ktorého názory sú spochybnené neskôr vydaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. aj v Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/I 02/2018 zo dňa 23. apríla 2020. v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzoval Rozsudok Krajského súdu súd v Žiline, sp. zn. 11

Co 22/2017-353 zo dňa 21.02.2017, ktorý vyslovil záver, že: „Keďže v danom prípade pre nedokončenie obstarania záležitosti neprichádza do úvahy použitie ustanovení o podielovej odmene, vzniká pri takomto predčasnom ukončení zmluvy advokátovi nárok na odmenu tarifnú.“ Žalobca ďalej udáva, že právna veda aj judikatúra zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, považuje za zmluvu príkaznú (§ 724 a nasl. Občianskeho zákonníka). Odmena advokáta, ktorý poskytuje právne služby za odmenu sa spravuje zmluvou, ktorú uzavrel s klientom. Súd prvej inštancie tak síce správne posúdil Zmluvu o právnej pomoci ako zmluvu príkaznú citujúc ustanovenia § 724a nasl. Občianskeho zákonníka (body 10.-15 napadnutého Rozsudku), avšak nesprávne dospel k záveru, že žalovaný nárok, odmena za poskytnuté právne služby žalobcovi nepatrí. Aj v prípade, že absentuje dohoda o odmene platia ustanovenia o advokátskej tarife (§ 24 ods. 3 Zákona o advokácii „Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena“}.

17. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

18. Odvolací súd po oboznámení sa so zrušujúcim rozhodnutím dovolacieho súdu, má za to, že je vec potrebné vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Nakoľko žalobcovi patrí tarifná odmena za vykonané úkony právnej služby, ktoré pre žalovanú ako svoju klientku vykonal na základe zmluvy o právnej pomoci uzavretej so žalovanou. Taktiež nebola odmena súdom prvej inštancie ustálená.

19. Úlohou súdu prvej inštancie preto v novom konaní bude ustáliť odmenu, ktorú je potrebné priznať žalobcovi ako odmenu za poskytnuté úkony právnej služby.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).